

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๖๕๑/๒๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๖๙๐ /๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นางสุริน บุญเกิด หรือนางสาวสุริน คำชนะ ผู้ฟ้องคดี

{ นายกเทศมนตรีตำบลโคกตูม ที่ ๑
ผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี ที่ ๒
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในเขตเทศบาล
และเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดลพบุรี
ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการ
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๑๕๗/๒๕๕๙
หมายเลขแดงที่ ๑๔๘๒/๒๕๖๑

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประกอบอาชีพค้าขายอาหารในบริเวณ
อ่างเก็บน้ำห้วยซับเหล็ก ตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี อันเป็นสถานที่
ท่องเที่ยวแห่งหนึ่งของจังหวัดลพบุรี ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มีคำสั่งเลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘
ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ คำสั่งเลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน
๒๕๕๘ และคำสั่งเลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดี

/ระงับ...

ระงับการก่อสร้าง ห้ามใช้ และให้รื้อถอนอาคารที่เป็นร้านอาหารของผู้ฟ้องคดี ซึ่งมีลักษณะเป็นแพไม้ชั้นเดียว (หลังคาเมทัลชีท) ขนาด ๕ x ๑๐ เมตร จำนวน ๑ หลัง โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีได้ก่อสร้างอาคารดังกล่าวบุกรุกอ่างเก็บน้ำห้วยชัยเหล็ก ซึ่งเป็นที่ดินอันเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทเพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาและมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ และได้แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดลพบุรี ที่ ลบ ๐๐๒๒/๑๒๕๐ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ คำสั่งเลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และคำสั่งเลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ไม่รับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ที่ดินบริเวณที่ตั้งอ่างเก็บน้ำห้วยชัยเหล็กเป็นที่ดินราชพัสดุอยู่ในพื้นที่ตำบลโคกตูมและตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ซึ่งกำหนดให้เป็นที่สาธารณประโยชน์ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ ลบ ๐๐๒๐ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๓๖ อยู่ในความดูแลของสำนักงานธนารักษ์พื้นที่ลพบุรีและหน่วยงานนิคมสร้างตนเอง จังหวัดลพบุรีเป็นผู้ขอใช้ประโยชน์ในที่ดิน ปัจจุบันในพื้นที่มีประชาชนบุกรุกเข้ายึดถือครอบครองเพื่อใช้เป็นสถานที่ค้าขายอาหารและใช้เป็นที่อยู่อาศัย และในส่วนพื้นที่ส่วนที่เป็นแหล่งน้ำมีการก่อสร้างแพของผู้ประกอบการร้านค้าเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว จังหวัดลพบุรีได้มีคำสั่งที่ ๑๔๗๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อการบริหารจัดการที่ดินราชพัสดุบริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยชัยเหล็ก และได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กค ๐๓๑๑.๕๑/๘๘๓๘ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้ดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ประกอบการร้านค้า จำนวน ๒๒ ราย ที่ไม่ยินยอมรื้อถอนร้านค้าหรืออาคารประกอบการร้านค้า โดยผู้ฟ้องคดีได้บุกรุกและก่อสร้างอาคารในบริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยชัยเหล็กหมู่ที่ ๗ ตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแพไม้ชั้นเดียว (หลังคาเมทัลชีท) ขนาดประมาณ ๕ x ๑๐ เมตร จำนวน ๑ หลัง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนางสมบัติ อิมอรชร รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรี

/ตำบลโคกตูม...

ตำบลโคกตูม เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงได้มีคำสั่งต่อผู้ฟ้องคดีจำนวน ๓ คำสั่ง คือ (๑) คำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีระงับการก่อสร้างอาคาร (๒) คำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดี และบุคคลใดใช้อาคาร (๓) คำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารออกทั้งหมด เนื่องจากก่อสร้างอาคารบุกรุกอ่างเก็บน้ำห้วยซับเหล็ก ซึ่งเป็นที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ประเภทเพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ให้เสร็จภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าว โดยได้มีการปิดคำสั่งดังกล่าว ณ อาคารพิพาท และส่งคำสั่งดังกล่าวถึงผู้ฟ้องคดีทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถูกต้องแล้ว และวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วเห็นว่า นางสมบัติ อิมอรชร รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูม ตามที่ได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูม ตามมาตรา ๔๘ วิสดี แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีโคกตูมในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลโคกตูม ที่ ๒๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ การที่นางสมบัติ อิมอรชร รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูม มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารจำนวน ๑ หลังดังกล่าวจึงเป็นการถูกต้องแล้ว และผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์ว่ามีผู้หวังดีใจบุญมาซ่อมแซมและให้ยืมใช้ชั่วคราวเท่ากับยอมรับว่าเป็นผู้ครอบครองอาคารดังกล่าว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งคำวินิจฉัยแก่ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยรวม ๒ ประเด็น คือ ประเด็นที่หนึ่ง ศาลรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ คำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ไว้พิจารณาได้หรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งต่อผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ คำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙ ลงวันที่

/๑๐ พฤศจิกายน...

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงควรได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คือ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ในวันดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจะต้องนำคดีมาฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันดังกล่าว คือ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๕๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ คำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ไว้พิจารณาได้ ประเด็นที่สอง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองแพ้ไม้ชั้นเดียว ซึ่งถือเป็นอาคารตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อสร้างบริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยซับเหล็กซึ่งเป็นที่สาธารณประโยชน์ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ ลป ๐๐๒๐ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๓๖ โดยไม่มีหนังสืออนุญาตให้ใช้พื้นที่จากผู้ดูแลที่สาธารณประโยชน์ดังกล่าวในการก่อสร้างอาคารพิพาท อาคารพิพาทของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ก่อสร้างอาคารได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนางสมบัติ อิมอรชร รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูม ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๘ วิสติ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ประกอบคำสั่งเทศบาลตำบลโคกตูม ที่ ๒๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ มีคำสั่งต่อผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ คำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวเป็นการถูกต้องแล้ว และวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ประเด็นที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ คำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติการฟ้องคดีไว้หลายกรณี ซึ่งการฟ้องคดีของผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีจึงย่อมมีสิทธินำคดีมาฟ้องได้เมื่อพ้นเก้าสิบวันแล้ว โดยข้อความดังกล่าวในมาตรา ๔๙ ให้ฟ้องเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่มิได้รับแจ้งคำวินิจฉัยจากหน่วยงานและไม่ได้กำหนดให้ฟ้องภายในระยะเวลาเท่าไรไว้ ซึ่งบทบัญญัติมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มีทั้งกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีฟ้องคดีภายในระยะเวลาเก้าสิบวันและพ้นกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวันแยกเป็นกรณีๆ ไป นอกจากนั้น ผู้ฟ้องคดียังได้ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับคำอุทธรณ์ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ แล้ว แต่ไม่แจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ฟ้องคดีทราบภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ปฏิบัติตามมาตรา ๕๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังนั้น จึงเป็นฟ้องที่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครองชั้นต้นชอบที่จะรับฟ้องในประเด็นดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้ ส่วนกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีระงับการก่อสร้างอาคารตามคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ห้ามใช้อาคาร ตามคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และให้รื้อถอนอาคาร ตามคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวจะต้องออกโดยผู้มีอำนาจ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ คือ เป็นอำนาจของนายกเทศมนตรีแต่เพียงผู้เดียว มิใช่อำนาจของรองนายกเทศมนตรี ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งสามฉบับดังกล่าวที่ออกโดยรองนายกเทศมนตรี ซึ่งปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูม จึงไม่ชอบและไม่เป็นอำนาจที่จะกระทำได้ ทั้งนี้ ตามคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๔๘๐๖/๔๕๔๓ ดังนั้น คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่อ้างว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการออกคำสั่งโดยผู้มีอำนาจ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย

/ขอให้...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้พิพากษาตามคำขอท้ายคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า ที่ดินบริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยซับเหล็กเป็นที่ดินราชพัสดุ อยู่ในพื้นที่ตำบลโคกตูมและตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ซึ่งกำหนดให้เป็นที่ดินสาธารณประโยชน์ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ ลบ ๐๐๒๐ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๓๖ อยู่ในความดูแลของสำนักงานธนารักษ์พื้นที่ลพบุรี และมีหน่วยงานนิคมสร้างตนเองจังหวัดลพบุรี เป็นผู้ขอใช้ประโยชน์ในที่ดิน ปัจจุบันที่ดินบริเวณดังกล่าวมีประชาชนบุกรุกเข้ายึดถือครอบครองเพื่อใช้เป็นสถานที่ค้าขายอาหาร โดยใช้เป็นที่อาศัยและในส่วนพื้นที่ที่เป็นแหล่งน้ำได้มีการก่อสร้างแพของผู้ประกอบการร้านค้าเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้บุกรุกและก่อสร้างอาคารในบริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยซับเหล็ก เป็นการเข้ายึดถือครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินบริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยซับเหล็ก โดยไม่มีหนังสืออนุญาตให้ใช้พื้นที่จากหน่วยงานผู้ดูแลที่ดินสาธารณประโยชน์ และได้ทำการก่อสร้างอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จำนวน ๑ หลัง ชนิดแพไม้ชั้นเดียว (หลังคามะทัลชีท) ขนาดประมาณ ๕ x ๑๐ เมตร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนางสมบัติ อิมอรชร รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูม เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงได้มีคำสั่งต่อผู้ฟ้องคดี จำนวน ๓ คำสั่ง คือ ๑. คำสั่งเลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีระงับการก่อสร้างอาคาร ๒. คำสั่งเลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดีและบุคคลใดใช้อาคาร ๓. คำสั่งเลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารออกทั้งหมด โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการปิดคำสั่งดังกล่าว ณ อาคารพิพาท และส่งคำสั่งดังกล่าวถึงผู้ฟ้องคดีทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ลงนามในคำสั่งในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยนางสมบัติ อิมอรชร รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูมตามที่ได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูมตามมาตรา ๔๘ วิสติ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูมในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลโคกตูม ที่ ๒๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ การที่นางสมบัติ อิมอรชร รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูมออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารพิพาทดังกล่าวจึงเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้อุทธรณ์ว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์ภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับอุทธรณ์คำสั่งของผู้ฟ้องคดี

/จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงควรได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คือ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ในวันดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจะต้องนำคดีมาฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันดังกล่าว คือ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบมาตรา ๕๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า นางสมบัติ อิมอรชร ไม่มีอำนาจออกคำสั่งในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า นางสมบัติ อิมอรชร รองนายกเทศมนตรีได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูม ตามมาตรา ๔๘ วิสติ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีโคกตูม ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลโคกตูม ที่ ๒๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และการที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองแฟ้มชั้นเดียว ซึ่งถือเป็นอาคารตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งก่อสร้างบริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยซับเหล็ก ซึ่งเป็นที่สาธารณประโยชน์ตามหนังสือสำคัญที่หลวง เลขที่ ลบ ๐๐๒๐ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๓๖ โดยไม่มีหนังสืออนุญาตให้ใช้พื้นที่จากผู้ดูแลที่สาธารณประโยชน์ดังกล่าวในการก่อสร้างอาคารพิพาท อาคารพิพาทของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ก่อสร้างอาคารได้ การที่นางสมบัติ อิมอรชร รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูม มีคำสั่งมีคำสั่งเลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีระงับการก่อสร้างอาคาร คำสั่งเลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดีและบุคคลใดใช้อาคาร และคำสั่งเลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคาร จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวเป็นการถูกต้องแล้ว และวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุป

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ที่ดินบริเวณที่ตั้งอ่างเก็บน้ำห้วยชัยเหล็กเป็นที่ดินราชพัสดุ อยู่ในพื้นที่ตำบลโคกตูมและตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ซึ่งกำหนดให้เป็นที่ดินสาธารณประโยชน์ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ ลป ๐๐๒๐ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๓๖ อยู่ในความดูแลของสำนักงานธนารักษ์พื้นที่ลพบุรี และหน่วยงานนิคมสร้างตนเอง จังหวัดลพบุรีเป็นผู้ขอใช้ประโยชน์ในที่ดิน ปัจจุบันในพื้นที่มีประชาชนบุกรุกเข้ายึดถือครอบครอง เพื่อใช้เป็นสถานที่ค้าขายอาหารและใช้เป็นที่อยู่อาศัย และในสวนพื้นที่สวนที่เป็นแหล่งน้ำ มีการก่อสร้างแพของผู้ประกอบการร้านค้าเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ต่อมาจังหวัดลพบุรี ได้มีคำสั่งที่ ๑๔๗๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อการบริหารจัดการที่ดินราชพัสดุบริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยชัยเหล็ก และได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กค ๐๓๑๑.๕๑/๘๘๓๘ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งว่า คณะกรรมการฯ ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ประกอบการร้านค้าต้องรื้อถอนร้านค้าเดิม พร้อมแพในน้ำให้แล้วเสร็จภายในกำหนด หากผู้ประกอบการรายใดไม่ปฏิบัติตาม สำนักงานธนารักษ์พื้นที่ลพบุรีจะไม่ดำเนินการจัดให้เช่า เมื่อครบกำหนดปรากฏว่าผู้ประกอบการร้านค้า จำนวน ๒๒ ราย รวมถึงผู้ฟ้องคดี ไม่ยินยอมรื้อถอนร้านค้า ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจสอบและดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลโคกตูม ได้ตรวจสอบพบว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำการก่อสร้างอาคารแพไม้ชั้นเดียว (หลังคามะทัลชีท) ขนาดประมาณ ๕ x ๑๐ เมตร จำนวน ๑ หลัง ในบริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยชัยเหล็กโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนางสมบัติ อิมอรชร รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูม จึงมีคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีระงับการก่อสร้างอาคาร คำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดีและบุคคลใดใช้อาคาร และคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารออกทั้งหมด เนื่องจากก่อสร้างอาคารบุกรุกอ่างเก็บน้ำห้วยชัยเหล็กซึ่งเป็นที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทเพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะให้เสร็จภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่รับคำสั่งดังกล่าว โดยได้มีการปิดคำสั่งดังกล่าว ณ อาคารพิพาท และส่งคำสั่งดังกล่าวถึงผู้ฟ้องคดีทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อพิจารณา โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า นางสมบัติ อิมอรชร รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูม ตามที่ได้รับมอบอำนาจ ให้ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูม ตามมาตรา ๔๘ วิสติ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีโคกตูม ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามคำสั่งเทศบาล ตำบลโคกตูม ที่ ๒๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ การที่นางสมบัติ อิมอรชร รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูม มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี รื้อถอนอาคารจำนวน ๑ หลังดังกล่าว จึงเป็นการถูกต้องแล้ว และผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์ว่ามีผู้หวังดี ใจบุญมาซ่อมแซมและให้ยืมใช้ชั่วคราวเท่ากับยอมรับว่าเป็นผู้ครอบครองอาคารดังกล่าว ข้ออ้าง ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ และได้แจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดลพบุรี ที่ ลป ๐๐๒๒/๑๒๕๐ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดี มาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย จึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีได้ ยื่นฟ้องต่อศาลเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ คำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ภายในกำหนด ระยะเวลาการฟ้องคดีหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดี ปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้น การกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทา

/ความเดือดร้อน...

ความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้ฟ้องคดีฟ้องคดีต่อศาลปกครอง วรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้อต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควรหรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด มาตรา ๔๙ บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด และไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๒ วรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ และผู้ได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง วรคสอง บัญญัติว่า การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือและยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้ออกคำสั่งดังกล่าว และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดส่งอุทธรณ์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไปยังคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ วรคสาม บัญญัติว่า ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานท้องถิ่น และวรรคสี่ บัญญัติว่า ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสนอคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

เมื่อเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้สืบเนื่องมาจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้อาศัยอำนาจทางปกครองของรัฐตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อแสดงเจตนาให้ปรากฏต่อผู้ฟ้องคดีด้วยการออกคำสั่งที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีระงับการก่อสร้างอาคาร คำสั่งที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดีและบุคคลใดใช้อาคาร และคำสั่งที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารดังกล่าวไปยังผู้ฟ้องคดี อันเป็นการทำนิติกรรมทางปกครองฝ่ายเดียวที่ไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้ฟ้องคดี โดยประสงค์จะให้เกิดผลทางกฎหมายเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ฟ้องคดีอย่างเฉพาะเจาะจงและมีลักษณะเป็นรูปธรรม

/ที่ชัดเจน...

ที่ชัดเจนอันก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวในสิทธิหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่เกี่ยวกับอาคารที่เป็นร้านอาหารของผู้ฟ้องคดี ซึ่งมีลักษณะเป็นแพไม้ชั้นเดียว (หลังคาเมทัลชีท) คำสั่งดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และนำคดีมาฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และคำสั่งดังกล่าวไม่ได้ทำขึ้นโดยคณะรัฐมนตรี หรือคณะกรรมการ หรือเป็นกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดให้ถึงที่สุด ผู้ฟ้องคดีจึงต้องมีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง โดยยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดส่งอุทธรณ์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้ฟ้องคดี หากผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้นำคดีมาฟ้องต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องดังกล่าวไว้โดยเฉพาะก่อนการฟ้องคดีปกครองตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และกรณีนี้ไม่อาจนำพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในส่วนที่ ๕ การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง มาใช้บังคับได้ เนื่องจากเป็นกรณีที่มีกฎหมายควบคุมอาคารได้กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ตามมาตรา ๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเป็นกรณีที่มาตรา ๕๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีกรณีที่ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในเจ็ดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสืออุทธรณ์จากผู้ฟ้องคดีไว้เป็นอย่างอื่นนอกจากกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่หากเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในเจ็ดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสืออุทธรณ์จากผู้ฟ้องคดี ต้องถือว่าวันที่ครบกำหนดเจ็ดสิบวันดังกล่าวเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายครบขั้นตอนหรือวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้แล้วตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และกรณีนี้ไม่อาจนำระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้บังคับได้ แต่ต้องถือว่าวันถัดจากวันครบกำหนดเจ็ดสิบวันเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี และเริ่มนับเป็นวันแรกที่ใช้สิทธิฟ้องคดีเพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ฟ้องคดีมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลภายในระยะเวลา

/เก้าสิบวัน...

เก้าสิบวันนับแต่วันดังกล่าวตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนางสมบัติ อิมอรชร รองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูม มีคำสั่งที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีระงับการก่อสร้างอาคาร คำสั่งที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดีและบุคคลใดใช้อาคาร และคำสั่งที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารออกทั้งหมด เนื่องจากก่อสร้างอาคารบุกรุก อ่างเก็บน้ำห้วยซบเหล็กซึ่งเป็นที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทเพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะให้เสร็จภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าว โดยได้มีการปิดคำสั่งดังกล่าว ณ อาคารพิพาท และส่งคำสั่งดังกล่าวถึงผู้ฟ้องคดีทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว อันเป็นการยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๒ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อพิจารณา โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องมีการวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คือ ภายในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้มีการวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว จึงต้องถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามขั้นตอนหรือวิธีการที่กฎหมายกำหนดแล้วตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และถือว่าผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ นับแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โดยไม่ต้องรอให้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงต้องนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นภายในวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการยื่นฟ้องเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ศาลปกครองจึงไม่อาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ คำสั่งที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และคำสั่งที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ไว้พิจารณาได้

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ต่อไปว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ ที่วินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ คำสั่งเลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และคำสั่งเลขที่ ลป ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถูกต้องตามกฎหมายและให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นคำวินิจฉัยที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๔๘ วิสติ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า อำนาจหน้าที่ในการสั่งหรือการปฏิบัติราชการของรองนายกเทศมนตรี ให้เป็นไปตามที่ นายกเทศมนตรีมอบหมาย พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ “อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน และสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ และหมายความรวมถึง... “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า (๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล... มาตรา ๒๑ บัญญัติว่า ผู้ใดจะก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและดำเนินการตามมาตรา ๓๙ ทวิ มาตรา ๔๐ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ภูภกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการ ดังนี้ (๑) มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร ผู้ควบคุมงาน ผู้ดำเนินการ ลูกจ้าง หรือบริวารของบุคคลดังกล่าว ระงับการกระทำดังกล่าว (๒) มีคำสั่งห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใดๆ ของอาคารหรือบริเวณที่มีการกระทำดังกล่าว และจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณดังกล่าว และ (๓) พิจารณามีคำสั่งตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้มีคำสั่งตาม (๑) มาตรา ๔๒ บัญญัติว่า ถ้าการกระทำตามมาตรา ๔๐ เป็นกรณีที่ ไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ หรือเจ้าของอาคารมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือ ผู้ครอบครองอาคาร ผู้ควบคุมงาน หรือผู้ดำเนินการรื้อถอนอาคารนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนได้ ภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยให้ดำเนินการรื้อถอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ (๑๑) หรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ที่ออกตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐

เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ที่ดินบริเวณที่ตั้งอ่างเก็บน้ำห้วยซับเหล็กเป็น ที่ดินราชพัสดุอยู่ในพื้นที่ตำบลโคกตูมและตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ซึ่งกำหนดให้เป็นที่สาธารณประโยชน์ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ ลป ๐๐๒๐ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๓๖ อยู่ในความดูแลของสำนักงานธนารักษ์พื้นที่ลพบุรี และหน่วยงานนิคมสร้างตนเอง จังหวัดลพบุรีเป็นผู้ขอใช้ประโยชน์ในที่ดิน ปัจจุบันในพื้นที่มีประชาชนบุกรุกเข้ายึดถือครอบครอง เพื่อใช้เป็นสถานที่ค้าขายอาหารและใช้เป็นที่อยู่อาศัย และในส่วนพื้นที่ส่วนที่เป็นแหล่งน้ำมีการ ก่อสร้างแพของผู้ประกอบการร้านค้าเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ต่อมาจังหวัดลพบุรีได้มีคำสั่ง

/ที่ ๑๔๗๓/๒๕๕๗...

ที่ ๑๔๓๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อการบริหารจัดการที่ดินราชพัสดุบริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยซับเหล็ก และได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กค ๐๓๑๑.๕๑/๘๘๓๘ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งว่า คณะกรรมการฯ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ประกอบการร้านค้าต้องรื้อถอนร้านค้าเดิมพร้อมแพะในน้ำให้แล้วเสร็จภายในกำหนด หากผู้ประกอบการรายใดไม่ปฏิบัติตาม สำนักงานธนารักษ์พื้นที่ลพบุรีจะไม่ดำเนินการจัดให้เช่า เมื่อครบกำหนดปรากฏว่าผู้ประกอบการร้านค้า จำนวน ๒๒ ราย รวมถึงผู้ฟ้องคดี ไม่ยินยอมรื้อถอนร้านค้า ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจสอบและดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลโคกตูม ได้ตรวจสอบพบว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำการก่อสร้างอาคารแพไม้ชั้นเดียว (หลังคาเมทัลชีท) ขนาดประมาณ ๕ x ๑๐ เมตร จำนวน ๑ หลัง ในบริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยซับเหล็ก โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองแพไม้ชั้นเดียว ซึ่งถือเป็นอาคารตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งก่อสร้างบริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยซับเหล็กซึ่งเป็นที่สาธารณประโยชน์ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ ลบ ๐๐๒๐ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๓๖ การปลูกสร้างอาคารในพื้นที่ดังกล่าวจึงเป็นการปลูกสร้างอาคารรุกล้ำที่สาธารณประโยชน์ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และโดยที่ผลการตรวจสอบปรากฏว่าอาคารของผู้ฟ้องคดีก่อสร้างในที่สาธารณะ จึงเป็นกรณีที่มีการก่อสร้างไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจที่จะออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารดังกล่าวออกไปจากที่สาธารณประโยชน์ได้ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายอุดม อิมอรชร นายกเทศมนตรีตำบลโคกตูมได้มีคำสั่งเทศบาลโคกตูม ที่ ๒๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ มอบอำนาจให้นางสมบัติ อิมอรชร รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทน ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นการมอบหมายอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๘ วิสติ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนางสมบัติ อิมอรชร รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูม มีคำสั่งเลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีระงับการก่อสร้างอาคาร คำสั่งเลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดีและบุคคลใดใช้อาคาร และคำสั่งเลขที่ ลบ ๕๒๔๐๓/๒๑๑๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารชนิดแพไม้ชั้นเดียวที่เป็นร้านอาหารของผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จ

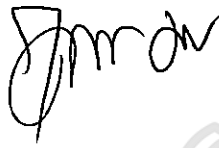

/ภายใน...

ภายใน ๔๕ วัน จึงเป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่อ้างว่า นางสมบัติ อิมอรชร รองนายกเทศมนตรีตำบลโคกตูมไม่มีอำนาจออกคำสั่งกับผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าคำสั่งดังกล่าวชอบด้วยกฎหมาย คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ ที่วินิจฉัยยกอุทธรณ์โดยอาศัยเหตุผลอย่างเดียวกัน จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

นายไพโรจน์ มินต์น
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

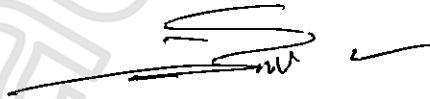
นายกมล สกลเดชา
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสุรเดช พหลภาคย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรยาย นาคยศ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสิทธิานต์ สิทธิสุข
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางสาวสิริพร มณีภักดิ์

